

TÜRKİYE: AVRUPA İÇİN BİR UMUT

9 Aralık 2010 – La Tribune

İçinde bulunulan dönem Türkiye ile Avrupa Birliği arasındaki ilişkilerin sağlamlaştırılmasına mani olmaktadır. Ortak bir dinamiğin oluşturulması, her iki tarafın da çıkarına olacaktır.

Avrupa Birliği zor bir dönemden geçmektedir. Ekonomik, finansal ve sosyal pek çok kriz ile başa çıkması gerekmektedir. Lizbon Antlaşması'nın kurumları henüz etkinliğini kazanmamıştır. Antlaşma'daki demokratik yeniliklerin özü, Avrupa Komisyonu Başkanı'nın seçilmesinde ilk defa kilit rol oynayacak yeni bir parlamentonun 2014'te seçilmesine kadar etkili olmayacaktır. Dahası bu dönemin populizmi ve güçlü milliyetçi kimliklerin geri dönüşünü desteklediği gözlemlenmektedir.

Bu sorunlu ortamda, bazı üye ülkeler resmi olarak laik olsa da halkının çoğunluğu müslüman olan büyük bir ülkenin üyelik perspektifine kuşkuyla yaklaşmaktadır.

Bu ülkeler Türkiye'nin gelecekteki potansiyel katkısını gözardı etmektedirler. Ayrıca, Türkiye'de siyasetin merkezindeki demokratikleşme dinamiklerini de azımsamaktadırlar. Sonuç olarak üyelik görüşmeleri Türkiye'de modernleşmenin ivme kazanmasına katkıda bulunmuştur. Bu ilerleme özgürlük ve adalet konularında, idam cezasının kaldırılmasında, cezaevi sisteminin reformunda, Kürt kimliğinin tanınmasında ve Ermenistan ile ilişkilerin normalleşmeye başlamasında kendini göstermiştir.

Türk tarafında, Avrupa'nın geri çekilmekte olduğu duygusu hem kanaat önderleri, hem de kamuoyunda giderek büyümektedir. Türkler, uzun vadede Yaşlı Kıta'nın ekonomik büyüme potansiyelinin Asyalı veya Güney Amerikalı büyük ülkelere kıyasla daha zayıf olduğunun bilincindedir. Türkiye'nin üyelik görüşmelerinin yavaş ve zor ilerlediği bir dönemde Türkiye-AB birlikteliği gerçek anlamda bir yakınlaşmanın yaşandığı on sene öncesinden daha az cazip gözükmektedir. Ankara üyelik isteğinin sürdüğünü açıklamaya devam etse de, yavaşlama ve şüphe ilk zamanların heyecanının yerine geçmiştir. Türk siyasi ve ekonomik sınıfları kendilerini artık büyük bir bölgesel güç olarak gördükçe, yasaların ve siyasi yapıların Avrupalılaştırılmasının getireceği ekonomik, politik ve sosyal kazançları gözardı etmektedir.

Diğer bir deyişle, Brüksel ve Ankara arasındaki planlanan yakınlaşma kendiliğinden gerçekleşmemektedir. Biz kendi adımıza, geleceğe dair önyargı taşımıyoruz, ancak konuyla ilgili bazı önerilerimiz bulunmaktadır.

Avrupa Birliği ve Türkiye sandıklarından daha fazlasını paylaşmaktadırlar ve birbirlerini acilen daha iyi tanımalarını sağlamak gerekmektedir. Mevcut haliyle birbirlerini yeteri kadar tanımamaktadırlar. Yakın zamanda Fransa'da düzenlenen Türkiye Mevsimi çok başarılı olsa ve Avrupa'dan heyetler birbiri ardına Ankara'ya gitse de, Avrupa'da günümüz Türkiye'sini bilenlerin sayısı azdır. Kültürel ve ekonomik dinamizmi, tarihe uzanan cumhuriyetçi yapısı gözden kaçmaktadır.

Aynı şekilde, Türkler kuşkusuz Avrupa'nın içinde bulunduğu güncel risk ve sıkıntıları anlamak için yeterli çabayı göstermemektedir.

Bizim anlayışımıza göre, iklim değişikliğini önlemeye yönelik çabaların zorlaştığı ve dünyada ülkelerin bireysel yaklaşımlarının geri döndüğü bu dönemde, daha adil ve etkin bir küresel yönetimde faal bir rol oynayabilmeleri için AB ve Türkiye'nin beraber hareket etmeleri gerekmektedir. Dahası, beraber hareket ederek Orta Doğu'da barış ortamının ilerlemesine ve bölgemizde kalıcı bir büyümenin sağlanmasına katkıda bulunulabilecektir.

Türkiye'nin üyeliğini saran çıkmaza hapsolünmemalıdır. Yeni nesil karar vericiler ve kanaat önderlerine bu perspektifle önemli roller düşmektedir.

EDAM ve EuropaNova 9 Aralık 2010'da ESCP Paris'de, yeni Türk jenerasyonunun Avrupa için bir fırsat olması üzerine halka açık bir toplantı düzenlemiştir (www.europanova.eu).

Guillaume Klossa, EuropaNova Başkanı ve Can Buharalı, EDAM Başkan Yardımcısı.